

re og kontrollere omsætningen af fast ejendom for at opnå et effektivt værn af landbrugsjord og de ejer- og brugsforhold, som er mest gavnlige for samfundet.

b) Etableringsloven af 1977 har til formål at stimulere og sprede den økonomiske aktivitet i overensstemmelse med den interne udviklingspolitik. Ifølge loven kræves tilladelse til etablering af virksomhed af en vis størrelse, uanset om der er tale om nyetablering eller udbygning af eksisterende anlæg. Al nyetablering, som kræver en arbejdsstyrke på 100 personer og over, eller en arbejdsindsats ved investeringen svarende til mere end 100 mandår eller investeringsomkostninger på over 25 mill. kr.

c) Valutalicens må søges hos Norges bank ved indførsel af valuta til Norge i forbindelse med etablering af virksomhed. Tilladelse fra Norges bank kræves også, såfremt f. eks. et udenlandsk moderselskab vil stille garanti for et datterselskabs låntagning i Norge. Om Norges banks praksis med hensyn til udstedelse af tilladelser gælder det, at garantier fra udenlandsk selskab for en dattervirksomheds lån i Norge kun undtagelsesvis vil blive tilladt, men at etableringen af udenlandsk helt eller delvist ejet erhvervsvirksomhed i Norge, hvor der ikke kræves koncession, i almindelighed vil blive tilladt i overensstemmelse med OECD-reglerne.

Der er ingen valutarestriktioner på tilbageførelsen til udlandet af aktiekapital som følge af nedlæggelse eller aktiesalg, forudsat den oprindelige investering var godkendt. Salg af aktier til andre udlændinge kræver imidlertid ny licens.«

Gennem den danske ambassade i Sverige har jeg modtaget følgende oplysninger:

»Der er ikke i Sverige indført nogen lovgivning, der har til formål at forhindre, at svenske aktieselskaber ejes af udlændinge. Derimod findes der i forskellige love, bestemmelser, der rent faktisk kan begrænse udenlandske opkøb af svenske aktieselskaber eller aktier eller forhindre, at svenske aktieselskaber domineres af udlændinge. De nævnte love er følgende:

1. Lov nr. 156 af 30. maj 1916 »om visse indskrænkninger i retten til at erhverve fast ejendom m. v.«. Ifølge lovens paragraf 2 kan et svensk aktieselskab ikke uden særlig tilladelse erhverve fast ejendom i Sverige med-

mindre aktieselskabets vedtægter indeholder en såkaldt »udlændingsklausul«, det vil sige bestemmelse om, at højst $\frac{1}{3}$ af aktierne må ejes af udlændinge, herunder udenlandske juridiske personer.

2. Valutaloven, nr. 350 af 22. juni 1939 indeholder i paragraf 2, stk. 4 bestemmelser om, at bl. a. svenske aktier ikke uden særlig tilladelse må overdrages til personer, bosatte i udlandet.

3. Aktieselskabsloven nr. 1385 af 15. december 1975 indeholder i 8. kapitel, paragraf 4 bestemmelser om, at den administrerende direktør og selskabets bestyrelsesmedlemmer skal være svenske statsborgere og bosatte i Sverige, medmindre der i det enkelte tilfælde er opnået dispensation fra bestemmelsen.«

Spørgsmål 94:

Ad ministerens svar på udvalgets spørgsmål 64

Er ministeren enig i, at offentlighedsprincippet også efter ændringsforslaget giver udenlandsk storkapital langt lettere mulighed for at få aktiemajoritet i danske, ikke børsnoterede aktieselskaber?

Svar:

Som jeg har anført i mine kommentarer til de 4 hovedorganisationers fælles skrivelse af 27. maj 1980, finder jeg, at de forhold, der motiverer udenlandsk kapital til at investere i dansk erhvervsliv, kun i meget ringe grad vil være påvirket af de i lovforslaget indeholdte bestemmelser om indsigt i ejerforholdene. Den lettere adgang til indsigt i ejerforholdene vil således efter min opfattelse ikke være en afgørende faktor i denne forbindelse.

Spørgsmål 95:

Ad ministerens svar på udvalgets spørgsmål 64

Spørgsmålet ønskes besvaret i relation til retsforfølgning.

Svar:

Som det fremgår af mit svar på udvalgets spørgsmål 8, har danske domstole også jurisdiktionskompetence over for udenlandske investorer, som undlader at foretage den foreskrevne anmeldelse over for danske selskaber.